

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหาและความสำคัญของการวิจัย

ตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นต้นมา ได้มีคำภาษาอังกฤษใช้มากขึ้น ในภาษาไทยทั้งในด้านการพูดและการเขียนในลักษณะคำยืม (loan words)¹ แม้ว่าผู้ใช้ภาษาไทยจะได้พยายามบัญญัติศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นศัพท์ไทย แต่ก็มีคำจำนวนมากที่นำมาใช้จนติดในลักษณะทับศัพท์ก่อนที่ศัพท์นั้นจะมีการบัญญัติขึ้นใช้ และได้เก็บบันทึกไว้ในพจนานุกรม มีผู้ศึกษาเรื่องคำยืมภาษาอังกฤษที่เป็นคำทับศัพท์ในด้านต่าง ๆ ไว้ เช่น การเปลี่ยนแปลงเสียงจากภาษาอังกฤษมาเป็นไทย (Nacaskul 1978 : 94-204) ระบบเสียงวรรณยุกต์ของคำยืมภาษาอังกฤษในภาษาไทย (Gandour 1978 : 15-162) แม้ว่าราชบัณฑิตสภาได้กำหนดการถอดอักษรอังกฤษเป็นไทยไว้ แต่ในปัจจุบันมีการเขียนคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ตรงกัน ทำให้เกิดความสับสน ทั้งนี้เป็นเพราะระบบการถอดอักษรอันหนึ่งอันเดียวกัน เช่น คำว่า general ในภาษาอังกฤษเพียงคำเดียว มีการถอดอักษรต่างกัน เป็น เจนเนอรัล, เจเนอรัล, เยนเนอรัล, เยเนอรัล หรือคำว่า surprise ถอดอักษรเป็น เซอร์ไพร์ส, เซอร์ไพร์ส, เซอร์ไพร์ช, เซอร์ไพร์ช เป็นต้น

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยใคร่จะศึกษาการถอดอักษรอังกฤษเป็นไทยที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน การถอดอักษรเหล่านี้ดูเหมือนว่า ผู้ถอดแต่ละคน แต่ละกลุ่มต่างก็มีระบบของตนต่าง ๆ กัน ในแต่ละระบบก็ยังไม่มีการเรียบเรียงการใช้ที่แน่นอน นอกจากจะศึกษาระบบการถอดอักษรที่มีการใช้กันอยู่ในปัจจุบันแล้ว ผู้วิจัยยังมีวัตถุประสงค์ที่จะเสนอแนวทางการถอดอักษรอังกฤษเป็นไทย โดยใช้หลักภาษาศาสตร์ และเสนอขั้นตอนในการถอดอักษรด้วย

---

¹ สาเหตุของการยืมคำ ดูรายละเอียดได้ใน บุญเสริม ฤทธาภิรมย์ (2522 : 3-4), ประสิทธิ์ กาพย์กลอน (2523 : 159-166), วิจิตรดี แสงพลสิทธิ์ (2524 : 56-61).

1.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย

เพื่อรวบรวมปัญหาของการถอดอักษรอังกฤษเป็นไทย และเสนอแนว แนวทางการถอดอักษรโดยใช้หลักวิชาภาษาศาสตร์

1.3 สมมุติฐานในการวิจัย

การถอดอักษร หมายถึงระบบการ เขียนภาษาหนึ่งด้วยตัวอักษรของอีกภาษาหนึ่ง โดยมี 3 ขั้นตอน คือ

1.3.1 เปลี่ยนตัวอักษรของคำในภาษาที่ 1 เป็นหน่วยเสียงในภาษานั้น

1.3.2 เปรียบเทียบหน่วยเสียงในภาษาที่ 2 และภาษาที่ 1 เพื่อหาหน่วยเสียงที่มีเสียงใกล้เคียงกัน และ

1.3.3 เปลี่ยนหน่วยเสียงในภาษาที่ 2 ที่มีคุณสมบัติทางเสียงใกล้เคียงกับหน่วยเสียงในภาษาที่ 1 ให้เป็นตัวอักษรในภาษาที่ 2

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ศึกษาคำยืมทับศัพท์อังกฤษที่ถอดอักษรเป็นไทยที่ใช้ทั่วไปในชีวิตปัจจุบัน

1.4.2 ใช้หลักภาษาศาสตร์เสนอแนวทางการถอดอักษรคำยืมทับศัพท์อังกฤษ

1.5 วิธีดำเนินการวิจัย

1.5.1 เก็บรวบรวมคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษจาก

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525

สื่อมวลชนต่าง ๆ ได้แก่

สำนักข่าวไทย

หนังสือพิมพ์มติชน

หนังสือพิมพ์สยามรัฐ

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

นักเขียนและนักแปลได้แก่

ปราศรัย รัชไชยบุญ

อบ ไชยวสุ

ประมุล อุณหุอุป

วารสารสารคดีราช

พจนานุกรมอังกฤษ-ไทย ของ

มล.มานิจ ชุมสาย

สอ เสถบุตร

ในการเก็บรวบรวมคำทับศัพท์ใช้วิธีเขียนคำทับศัพท์คำเดียวกันของผู้ถอดอักษรแต่ระบบใส่ในบัตรรายการเดียวกัน และเรียงคำภาษาอังกฤษและคำอ่านที่ถูกต้องของศัพท์คำนั้นกำกับไว้ คำอ่านภาษาอังกฤษได้ยึดหลัก พจนานุกรม Longman Dictionary of Contemporary English (1978) เพราะมีคำอ่านทั้งแบบอังกฤษและอเมริกัน รวมทั้งมีการให้ข้อมูลว่าเสียงใดเป็นที่นิยมมากกว่าในคำ ๆ ใด ๆ หนึ่ง

ตัวอย่างบัตรรายการ

Surprise /sə'praɪz /sɔr- /		
พจนานุกรม-	-	วารสารคดีราช-
สำนักข่าวไทย-	-	มล.มานิจ เซอไพรซ์ ¹
มติชน	เซอไพรซ์	สอ เซอไรส์-
สยามรัฐ	เซอไพรซ์	
ไทยรัฐ	เซอไพรส์, เซอไรส์	
ปราศรัย	-	
อบ	-	
ประมุล	-	

1.5.2 จัดเรียงบัตรรายการตามหน่วยเสียงพยัญชนะ และสระในภาษาอังกฤษ เพื่อสะดวกในการวิเคราะห์ การถอดอักษรของแต่ละระบบ

1.5.3 ศึกษาเปรียบเทียบหลักเกณฑ์และระบบในการถอดอักษรอังกฤษเป็นไทย ในปัจจุบัน

1.5.4 เสนอผลการวิเคราะห์การถอดอักษรอังกฤษเป็นไทยในปัจจุบันของระบบ ต่าง ๆ

1.5.5 เสนอแนวทางการในการถอดอักษรอังกฤษเป็นไทยโดยใช้หลักวิชาภาษาศาสตร์

1.5.6 สรุป และให้ข้อเสนอแนะ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1.6.1 เป็นการรวบรวมปัญหาและเสนอแนวทางในการถอดอักษร โดยใช้หลักภาษาศาสตร์

1.6.2 เป็นแนวทางให้ผู้สนใจในการถอดอักษรภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เป็นภาษาไทยนำไปศึกษาต่อไป

1.7 สัญลักษณ์ที่ใช้ในงานวิจัย

- " ___ " ใช้ครอบตัวอักษร
- / / ใช้ครอบเสียงสำคัญ หรือ หน่วยเสียง
- [ ] ใช้ครอบสีทอักษร แสดงสีทลักษณะของเสียง
- # - หมายถึงในตำแหน่งต้นพยางค์
- # หมายถึงในตำแหน่งท้ายพยางค์
- C หมายถึงพยัญชนะ
- V หมายถึงสระ
- C - หมายถึงในตำแหน่งหลังพยัญชนะอื่น
- C หมายถึงในตำแหน่งหน้าพยัญชนะอื่น
- V-V หมายถึงในตำแหน่งตรงกลางระหว่างสระ

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนหน่วยเสียงภาษาอังกฤษใช้ตาม Gimson (1974)

และ Longman (1978)

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนหน่วยเสียงในภาษาไทยใช้ตาม สุดาพร ลักษณ์นาวัน (2526)

A หมายถึง ตัวอักษร (Alphabet) ในงานวิจัยนี้มี

AE หมายถึง ตัวอักษรภาษาอังกฤษ

AT หมายถึง ตัวอักษรภาษาไทย แบ่งเป็น AT ต่ำ AT กลาง AT สูง

P หมายถึง หน่วยเสียง (Phoneme)

PE หมายถึง หน่วยเสียงภาษาอังกฤษ

PT หมายถึง หน่วยเสียงภาษาไทย

AP หมายถึง เสียงย่อย

= หมายถึง เทียบได้คู่

∅→ หมายถึง เมื่อไม่มีหน่วยเสียงคู่เทียบจะนำไปเทียบกับ